

MINDSZENTI LAP

Megjelen minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felölős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

A tél falun.

A csöndes, nyugalmas tél nem jelentéktelen a földmivelő nép gazdasági vezetése szempontjából. A sok ezer mezőgazdasági munkásház, melyekből néhány száz Mindszenthnek is jut, meg minden egyéb olyan cselekedet, amelyet a végett tesznek, hogy birtokhoz juttassák a paraszt népet, csak egyik fele annak, amit itt tenni kell a magyar földművesosztály megtámasztására. A birtokát meg is tarthassa a paraszt, ez a másik föladat, amely olyannyira kiegészítője az elsőnek, hogy nélküle kidobott pénz minden fillér, amelyet tanulatlan, maradi, a vagyont tenyéréből kicsusztató nép kezébe adunk.

Elsőben is az egyoldalú szemes termelés külterjes gazdálkodásáról a kiadós újmódi belterjes gazdálkodásra szokjanak a kisgazdák. A külterjes gazdálkodáshoz sok föld kell; ezért is fogyott el úgy a telek Magyarországon, hogy aki földet akart, drága pénzért sem kapott.

A belterjes gazdálkodás révén a föld egy része fölszabadul és több helyen eladóvá válik. De főként az a haszna a belterjes gazdálkodásnak, hogy a kisbirtokot, amely eddig külterjesen kamatoztatva nem fizette ki magát, nagyon jövedelmezővé teszi.

Az a kisgazda, aki a 10—25 holdján búzát termeszt, biztosan tönkre megy mivelhogy a búzatermesztés az ezerhol-

dakon fizeti ki magát; ellenben például a bolgár veteményes gazda — mondjuk — hagymát ültet 2—25 holdra és meggazdagodik belőle. Persze az évszázadok óta helytelenül fejlődött magyar kisgazdálkodást nehezen sikerül hibáiról leszoktatni s a kistelken célszerűbb, idegenmódi gazdálkodásra rábírni. De már megindul ezen a téren is a javulás.

Élén gazdasági előadásokra és tanulmányi kirándulásokra toborozzák össze vándortanítók a földművelőket, tavasztól őszig pedig mindenféle munka alkalmával, szemléltető oktatásra járnak be velük a határt; külön mintagazdaságok is szolgálják ezt a célt.

Gazdakörök alapításával szervezik a falusi társadalmat s az ilyen parasztkaszinóból indul ki a fejlődése a különböző falusi termelő, fogyasztási és értékesítő szövetkezeteknek, valamint hogy ezeknek a köröknek révén jut az állami segítséggel nyújtott gazdasági gépekhez, tenyészállatokhoz, vetőmaghoz, gyümölcsoltványhoz, erdei csemétékhez, méh- és selyemtenyésztési támogatáshoz s egyéb más-hoz, a többi közt a hasznos ismereteit gyarapító s a földművelési minisztériumtól ajándékba kapott népkönyvtárhoz a kisgazda.

Minde felsoroltakkal a birtok megtartásához és a helyes gazdálkodás eszközeihez és feltételeihez kell a kisembert segíteni.

Jogos panasz volt eddig, hogy télen nincsen kereset s amit az ember nyáron gyűjtött, már az első téli hónapokban föléli. Ismert dolog, hogy ha a hosszú téli hónapokon nem keres a földmivelő, akkor csak költ, még pedig duplán költ, mert egyrészt van ráérő ideje, másrészt meg a boldogabb időből való szokás is erre az időre gyűjtötte össze a mulatságot. Ennek az országos bajnak az orvoslására szolgál a gazdasági háziipar föllendítése.

Olyannyira fontosnak látszik előttünk a háziipar megteremtése, hogy a birtokrendszer reformja mellett ezt tartjuk elsőrendű feladatnak, mert amint az a földszerzés s a földben rejlő érték jobb kihasználásának lehetőségét, úgy ez a munka után való megélhetés s a munkaerő jobb értékesítésének biztosítását célozza.

Mindkettő közvetlenül munkásaink megtartását, gyarapodását és családfenntartását megkönnyítését szolgálja, ami most, ipari állami alakulásunk hajnalhasadása napjaiban, hazánk gazdasága és hatalmassá tételének magasröptű koncepciói közepett a — tulajdonképeni cél.

Községünkben hálísten elég szép reménnyel kecsegtet az e héten megindult kosárfonási tanfolyam, mert megvan az a jó oldala, hogy nemcsak az ragad belőle a népre, ami gazdaságilag is célszerű, hanem szociális szempontból is nemesítő a hatás, mivelhogy szellemi moz-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☛☛☛ mérsékelt kamattal mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☛☛☛

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. **Az igazgatóság.**

TARCA.

A lelki atya.

Karácsony körül járt az idő. A harangok gyakrabban kongtak, mint rendesen s a fagyos szél egészen a Fabrequin asszony ágyáig vitte zugásukat, amint a halállal vivődött.

A szegény asszony bizonyára nem nagyon sajnálta volna nyomorult életét, ha nem hagyta volna maga után az ő kis Marianneját, a kerekfejű, nagyszemű leánykát.

A haldokló szomorú gondolatokba merült, mikor kopogtattak az ajtóján. Egy pap volt. Naiv vallásos asszony volt s különben is az elhagyatottságban, melyben élt, ez a gyónás egészen felfogja üdíteni a lelkét.

A pap már öreg volt, ősz haja gyéren fődte be fényes koponyáját. A haldokló nem vesztegette az időt. Lihegve fuldokolva beszélt el egy szomorú és egyszersmind egyszerű történetet: egy férfi elcsábította és aztán elhagyta.

— Elcsábította? kérdezte a pap komolyan;

és maga szegény asszonyom, nem tehet magának semmi szemrehányást?

— Könyelmű voltam, mondta, mert hittem benne.

— A maga gyöngesége bünre adott alkalmat egy másik teremtménynek, jegyezte meg a gyóntató.

— Azt hiszem, folytatta a nő, nem tudja, hogy anyává lettem.

— Nem tudatta velem?

— Nem. Hirtelen elhagyott. Azóta azt gyanítottam, hogy ennek az embernek okai voltak rá, hogy megbánja, hogy elcsábított. Mikor boldogan és büszkén feküdtem a karjaiban, hirtelen kibontakozott ölelésemből és felkiáltott: „Oh, istenem!” és úgy hiszem, imádkozni kezdett. Majd bocsánatot kért tőlem és egy laccimer hagyott nálam, ahová írhatok neki, ha anya lennék. Végtelenül nagy lón a bánatom és inkább meghaltam volna a leánykámmal, semhogy támogatást kérjek tőle.

— Igen, igen, mondta a pap, igen, így kellett történni. Térjen magába mostan szegény leányom! Reméljen az isten irgalmában és mondja

meg nekem ennek az embernek nevét, hogy feltalálhassam és támogatását kérem gyermeke számára.

— Soha!

— Nagyon gyűlöli őt, ugy-e?

— Nem, atyám, de szégyenlem magamat.

A pap elgondolkodott egy pillanatig s homlokát a két kezébe temette.

— Szégyenli magát! susogta. És ő, az az ember, ugyan mit érezhet? Ő is szégyenli magát? Nem fogná fel vétkének nagyságát, melyet önösségében elkövetett? Oh, nála is be fog állani ez az utolsó pillanat. Ő is megfogja ismerni a borzalmakat, melyek a haláltusát megelőzik és amelyek rosszabbak az agóniánál. Akkor a rejtett vétek, ez a jóvátehetetlen bűn az egyedül méltó dolognak fog elötte feltűnni, hogy lekösse a figyelmét s a gazdagság, a méltóság semmisnek fog látszani a lényével szemben, akinek kétségbeesését és vesztét okozta.

— Mit mond, atyám? kérdezte a haldokló. Az én vétkem kétségen kívül roppant és önpirongat. De biztosíthatom róla, hogy borzasztó életet éltem. Ez a kicsike, akit itt lát, kít nem

galmasságokat okoz, komoly problémákkal foglalkoztat, józanságra oktat, s mind ezt éppen a téli léhaságok évadján. Ha ez így fejlődik tovább, nemcsak a nyár, hanem a tél is fontos és hasznos cselekvő ideje lesz a földmivelő népnek.

A fiatalok bírósága.

A fiatalok bűnösökre vonatkozó új büntető novella január elsején lépett életbe. A fiatal bűnösökre már az új törvény különféle intézkedéseit alkalmazhatja a bíróság. Ezek az intézkedések a dorgálás, próbárbocsátás, javító-nevelés és a fogház-büntetés.

Ugy a törvény, mint az életbeléptetési rendelet nagy súlyt vet arra, hogy a nagyközönség patronázs-tevékenységével segítségére legyen a bíróságnak a helyes intézkedések megtételében, különösen a próbára bocsátott és felügyelet alá helyezett fiatalok és gyermekek felügyeleténél és gondozásánál.

A próbárbocsátás a fiatalokra vonatkozó új büntető törvény szerint abban áll, hogy a bűncselekményben bűnösnek talált gyermekre vonatkozólag egy évi időtartamra felfüggeszti a bíróság az ítélet kimondását és ha ezalatt az egy év alatt kifogástalan jó magaviseletet tanúsított, úgy az eljárást teljesen megszünteti ellene. Ha nem mutatna a gyermek javulást, akkor a bíróság ítélettel sújtja.

Ujdonságok.

— Esküvő. Pity István sövényházi főjegyző és neje bájos leányának: Ilonka kisasszonynak tegnap esküdött örök hűséget Szőke Sándor csongrádi szolgabíró. Az esküvőt díszes és előkelő közönség jelenlétében a sövényházi jegyzői lakban tartották meg. Sok szerencsét és tartós boldogságot kívánunk az ifjú párnak!

— **Bronzkori leletek Mindszentén.** Farkas Sándor régiséggyűjtő a napokban bekopogtatott szerkesztőségünkben s előadta, hogy Balogh István mindszenti kubikos földfordítása alkalmával, a szőlőkben két óriási agyag edénybe rejtett s

a bronz-korszakból eredő kincsekre bukkant. A leletből mutatoul behozott néhány darabot, közte egy remekül diszített vastag nyílt bronz karperecet. Érdeklődésünkre elmondta, hogy a lelet átlagos súlya 36 kilogramm s a roppant kincset érő s mintegy 3000 éves ereklyéket bronz sarkok, vésők, hajtúk, foksok, néhány liliumlevél idomu kard, karperecek, bronz süveg, mellvérték, tekerces sodronyok, szegek, bronz kések, dsidsák, függő diszek öntő-minták stb. képezik. Mi a vármegye muzeumához utasítottuk a szenvedélyes gyűjtőt, ahol az állítólagos leleteket bizonyára készségesen megvásárolják. Értesülésünk szerint Farkas Sándor e hó 7-én tett is ez irányban lépéseket, mert Csallány Gábor, a vármegyei muzeum agilis őre tegnap községünkben járt, hogy Balogh István kubikosnál meglekintse a fent már körülírt bronzkori leleteket. Eredetileg úgy volt tervezve, hogy Farkassal együtt érkeznek, de Farkas — nem tudni: mi okból — a vonatot lekéste, Csallány pedig dacára, hogy a községünkben élő Balogh Istvánokat sorba fölkereste, egyiknél sem birta megtalálni a műkincseket.

— **Gyógyszerészünk betegsége.** Lapunk zártakor értesülünk, hogy Schwartz Lipót, községünk köztisztviselőben álló polgára két nap óta súlyos betegen fekszik. Betegsége válságos tünetek közt lépett ugyan föl, de — mint örömmel értesülünk — állapotta a tegnapi nap folyamán javulóra fordult. Kívánjuk, hogy beteg gyógyszerészünket mielőbb teljes egészségben üdvözölhessük.

— **Felnöttek oktatása.** A mindszenti állami iskolák tanítótestülete az elmúlt hetekben is folytatta sorozatos felolvasásait s előadásait a felnöttek oktatása érdekében. December hó 19-én a belterületen Karaszka Kálmán tartotta előadását „Mértékeink ismertetése és a tizedes törtek“ címen. Ugyanekkor az eleji tanyai iskolában Szvoboda Ödön gazdasági szaktanító „Talamivelés és trágyázás“-ról tartott gazdasági előadást, Gelsy Péter pedig „A magyarok bejövételéről“ olvasott föl. — Karácsony másnapján, bár a tárgysorozaton nem volt előadás, miután 60—70 felnőtt mégis jelentkezett, Muszil Vilmos a ba-

romfitenyésztésről értekezett, Karaszka Kálmán pedig „Árpádházi királyaink“ címen tartott történelmi előadást. — A mai napon a belső területen Szvoboda Ödön „Általános növénytermelés“ címen tart gazdasági előadást, míg a külterületen Tégláson a sertésenyésztésről Muszil Vilmos igazgató értekezik, Karaszka Kálmán pedig történelmi előadást tart. — Az eddigi előadásokat a megjelent nagyszámú hallgatóság élénk tetszéssel fogadta s bizvást remélhető, hogy úgy a mai, mint a következő értekezések még nagyobb közönséget vonzanak ezen valóban hasznos és ismeretterjesztő előadásokra.

— **Házasság.** Kádár Árpád gazdasági egyesületi titkár tegnap vezette oltárhoz Szentesen Novobácky Margit úrleányt, Novobácky Győző ármentesítő társulati tisztviselő leányát.

— **Kosárfonás.** Hétfőn kezdődött meg a háziipari tanfolyam Mindszentén. Ezideig nem kevesebb, mint 40 résztvevő akadt, akik mindnyájan komoly igyekezettel fogtak a munkához. Veres Sándor bíró, akinek nem kis érdeme van a háziipar megteremtésében, mert az uradalomnál ő járt közbe, hogy a tanfolyam résztvevői elegendő mennyiségű fűzfavesszőhöz jussanak, szinte meg volt akadva, hogy a negyven főnyi csapatot hol helyezze el, mert az e célra kiszemelt árpoldai iskola kicsinek bizonyult. A gordiusi csomót végre Tary István főszolgabíró ur oldotta meg olyképp, hogy nyári konyháját átengedte a dolgozók kezébe. Így most tulajdonképp két helyen vannak elhelyezve a tanulni vágyó munkások. Alkalmunk volt meggyőződni a munka vezetéséről és haladásáról és örömmel jelentjük ki, hogy az ott tapasztalt élénk bizonyítékul szolgálnak ezen könnyen elsajátítható háziipar hasznossága mellett. Egyelőre szőlőszállító kosarak tömeges gyártásával foglalkoznak.

— **Itt a farsang.** Vizkereszt napjával megkezdődött a farsang. Carneval herceg fejébe csapja csörgő süvegét, felpattan trónusára s uralkodik nem hadseregekkel, hanem egyedül a vidámság bohó tréfáival. Uralkodása nem lesz hosszú, csak február kilencedikéig tart. Elvégre ez is elég annak, aki mulatni szívből tud. Mulatságra különben tulságos sok oka nincs az országnak, tele vagyunk bajokkal a politikában épp úgy, mint a közélet akármelyik más ágában. A farsang is talán arra jó, hogy felejtsük a gondokat, nem pedig, hogy örüljünk

akartam elhagyni, tömérdék üldözés és munka oka volt rám nézve, amelyek kimerítettek. Az emberek tudva, hogy nem csupán magamért dolgozom, hogy kenyér kell a lánykám számára is, kizsartoltak, neveléses munkabérekét fizettek. És én itthon akartam varrni, hogy ne kelljen a kicsikémet itt hagyni. Nos, atyám, feloldozhat bűneim alól?

A pap elgondolkozott. Künn a harangok újra elkezdtek kongani. Az ég elborult. Fabrequin asszony mind inkább halálra vált. Mindamellet nem szűnt meg beszélni, félig már deliriumban.

— Szép ember volt, atyám, mély benyomást tett reám komoly arcával, a tisztelettel, melyet irántam tanúsított. Látni lehetett rajta, hogy küzd, hogy nem akar engemet szeretni és mégis szeretett. Mi nők megérezzük az ilyesmit. Éreztem, hogy felsőbb nevelésben részesült, egy kissé titokzatos nevelésben. Arról ábrándoztam, hogy mindamellet övé leszek nagy, hű szerelemmel. Mindent reméltem a jóságától. Én kínáltam fel neki magamat, ő elrémült tőle. De egy nagyobb erő visszavezette őt hozzám.

— Elég bátorságának kellett volna lennie, mondta a pap, hogy kerülje magát, ha nem szentelhette magának az életét . . . És maga is, hogyan? . . .

— Hajh! folytatta a haldokló, hát lehet tudni? Én szerettem őt; azt hittem, hogy ő is szeret engemet és játszottam a tüzzel.

— Nem tudta, hogy kicsoda, hátha valami gonosztevőnek adta oda magát?

A Fabrequinné arca élénk megrovást fejezett ki.

— Nem, mondta, nem lehet olyan komoly

és szelid képe s olyan rémülete a büntől, ha gonosztevő valaki. Nem küzd olyan hévvel a szenvedélyei ellen. Nem volt az gonosztevő, atyám!

— Persze, elegáns ruhában járt, s ékszeresen, mert maguk nők törbe esnek hiu külsőségekre.

— A legegyszerűbb ruhában járt s mindig feketébe volt öltözve. A modora és beszéde árulta el előttem, hogy valami magasabb, talán képzelte állású ember. Nem akarom őt vétkeinek súlya alatt agyonnyomni. Az én szemem előtt csak egyetlen egyet követett el, azt, hogy nem szeretett annyira, hogy megértett volna. Elég lett volna, ha egészen nyugodtan megmondja az okot, melynek el kellett bennünket választani. Ahelyett elfutott.

— Nem mondta-e, hogy az illető nem tudott a gyermek születéséről?

— Nem tudott . . . Nagyon jól emlékszem rá; eljött egy este amint beesteledett, mint a hogy rendes szokása volt. Egy könyvet vett elő s egyes fejezeteket olvasott fel belőle. Néha megjegyzéseket tett. Én hallgattam őt, hallgattam inkább a hangját, mint a szavait, mert szenvedélyesen szerettem őt és jelenléte elég volt, hogy betöltse az életemet.

— Ez este tovább maradt. Letettem a kézimunkámat. Ő az ablak közelében állott, melynek félrehuzta függönyét, hogy több világosság hatoljon be. De csakhamar teljesen sötét lett. A térdein tartotta a könyvét és ábrándozni látszott. Néha-néha mondott még valamit, de nem gondolt semmire. Én erre nevetni kezdtem és ő felém fordult:

— Ne nevéssen, mondta, fájdalmat okoz nekem vele.

— Fájdalmat, mondtam; az én nevetésem fájdalmat okoz magának!

— Erre beszélt nekem a szerelméről hosszasan, nagyon kedvesen. Én büszke és boldog voltam. Hagytam őt beszélni. Végre a hangja megtört és sirni kezdett. Oh, atyám, a férfi könyve meghat egy szegény asszonyt. A nyakába borultam, biztosítottam róla, hogy övé az egész szerelmem, hogy az övé vagyok, szóval elmondtam mindent, amit elszoktunk mondani, mikor örökre elakarjuk magunkat veszteni.

— Teljesen besötétedett. A karjaimban tartottam őt; ajkaim az ajkait keresték. Erre nem ellenkezett többé. Én vagyok tehát, atyám, aki ezt akartam, én magam követtem el a vétket, de keményen meglakoltam érte: bocsásson meg nekem!

A pap ez elbeszélés alatt eleinte hideg maradt, de aztán szenvedés, kétségbeesés, szégyen torzította el az arcát, végre pedig mély sóhajtozások között sirni kezdett.

A haldokló már nem is hallotta. A papnak egészen fölé kellett hajolnia, hogy mondja neki, hogy feloldozza. Magához tért még egy pillanatra és susogta:

— Leánykám!

— Ő az enyém, mondta a pap.

A haldokló felakart ugrani, szeméi tágra nyíltak, mintha csak valami csodás látványt pillantott volna meg. Nem is csukódtak le többé; a gyóntató ujjainak nyomása kellett hozzá.

Irta: J. H. Rosny.

örömeinknek. Sokat lehetne erről mondani, de jobb, ha ezt most elhagyjuk, ehelyett inkább azt az óhajást fejezzük ki, hogy ha az ideai farsang után eljönne az igazi komolyságnak s erős, nemzetfejlesztő munkának az az ideje, melyet annyian oly régen várnak s amelyre az országnak oly nagyon szüksége van. Száz szónak is egy a vége: itt a farsang, mulasson jól mindenki, aki át tudja érteni a nemes vidámság tiszta szellemét.

— Az irni és olvasni nem tudók tanfolyamára eddig 26 felnőtt ember jelentkezett, akik hetenkint hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken este 5—7 óráig fognak alapos kiképzésben részesülni úgy az írás és olvasásból, valamint a számtanból. A tanfolyam — mint már jeleztük — teljesen díjmentes, sőt a résztvevők a szükséges tankönyveket és írószereket is ingyen kapják. A tanfolyam befejezésekor a tanulók vizsgálatot tesznek s előmenetelükről a kir. tanfelügyelő aláírásával ellátott bizonyítványt kapnak. Jelentkezni a tanfolyamra e hó 10-én d. u. 5 óráig még mindig lehet.

— Halálozás. Hódmezővásárhelyen e hó 5-én rövid szenvedés után meghalt Szilágyi Gyula, az ottani ipari hitelszövetkezet igazgatója, iparegyleti elnök, volt lapszerkesztő és író. A megboldogult 55 évet élt. A szomszéd város társadalma egyik agilis tagját veszítette el benne.

— Öngyilkosság Szentesen. Kandász Etel 25 éves szentesi asszony e hó 2-án öngyilkossági szándékból gyufaoldatot ivott. Még élve szállították a vármegyei kórházba, ahol egy-napi kínlás után meghalt.

— Felülfizetések. A Mindszenti ács és építőmunkásifjak karácsonymásnapján megtartott táncmulatságán felülfizettek a következők: Szakál Mihály 5 K, Baksay Illés 3 K, Horváth Antal 2 K, Nagy Jenő 2 K, id. Bárány József 2 K, Bánfi Joakim 1 K, Katona János 1 K, Mészáros Lajos 1 K 40 f, Istvánfy 1 K 40 f, Babácsék Edéné 1 K, ifj. Korom Lajos 20 f, Pászti Pál 40 f, Szabó József 80 f, özv. Pap Pál Pálné 60 f, Apró Sándor 40 f, Gál János 40 f, Hoics Ferenc 40 f, Kocsis Józsefné 60 f, Szakál János 80 f, Baksay Lajos 80 f, Gyenes Vilmos 20 f, Pölös István 60 f, Bárány Gyula 40 f, mely szíves felülfizetésekért hálás köszönetét nyilvánítja a táncvigalom rendezősege.

— Mi történt karácsony estéjén? Apró Kálmán, Bánfi Lajos és Palotás Lajos fiatal mindszenti legények szent karácsony estéjét az Elekes-féle kocsmában töltötték. Az ünnepi áhitat úgy megszállta őket, hogy éjjel felé, amint hazatérőben voltak, Apró Kálmán a temető árkába gurult. Palotás Lajos cimborája segítségére sietett s eközben — hogy, hogyan — Apró Kálmán pénztárcája, melyben 23 darab csengő korona volt megfélekezve, az ő zsebébe vándorolt. Palotás úgy megörült a váratlan krisztkindlinek, hogy haza se ment, hanem sorba vette a korcsmákat. Mulatás közben csipték el a csendőrök. Miután tettét elismerte, a nála levő 13 kor. 80 fill. készpénzt pedig átadta, följelentették a szentesi kir. járásbíróhoz.

— Havazott. Időjárásunk nehezen bír téli-ésre fordulni. Gyöngye fagy jelentkezett ugyan egy-két nap óta, tegnap délután havazni is kezdett, de estére már újfönt megennyhült az idő s a háztetőkre hullt hó vízzé válva csöpögött az ereszekről. Aggodalommal lesik jégverem-tulajdonosaink a lanyha hőmérsékletet és epedve várják a keményebb időt, amely nélkül üresen maradna a kiürült verem.

— Az ellopott tyukcsapat. Ujév hajnalán, országos vásárunk első napján, Gyovay Bernátné mindszenti lakos Tóth Franciska kofaasszony-nak eladott 18 darab tyukot. A sebtiben megkötött vásárt 5 korona foglalóval erősítette meg a szemfüles baromfikereskedő. A további meg-egyezés úgy szólt, hogy a tyukok vételára csak az átvétel alkalmával lesz esedékes. Tóth Franci valószínűleg elfelejtette az alkuak ezen fontos

pontját, mert a karicsáló tollas jószágokat egy kilesett pillanatban elvitte a gazdasági portáról s legott el is adta Ambrus Mária vásárhelyi baromfikereskedőnek 25 koron 10 filléréért. Mivel Gyovayné nem tudott megbarátkozni ezen szokatlan kereskedelmi fortélylyal, elpanaszolta az esetet a csendőrségnek, amely csakhamar elkobozta a tyukcsapatot, Tóth Francit pedig lopás címén feljelentette a szentesi kir. járásbíróhoz.

— Drágább lett az utazás. Január 1-én az államvasutakon s a többi vasutakon is úgy a személy, mint az áruszállítási díjszabást mintegy 40 százalékkal emelték fel. Az áremelkedés a gyorsvonatokon még szembetűnőbb. A közlelbi zónákban pedig az államvasutak igazgatósága a személyvonatok használatára akarja a közönséget szorítani. Az áremelkedést a sinek, fa, olaj s más tárgyak drágaságával indokolják.

— Baleset az erdővágásnál. Kiss Károly 19 éves mindszenti legény apjával együtt erdővágással foglalkozott e héten a közeli Levelénypusztán. Az egész heti munka rendesen folyt le, tegnap reggel azonban egy nem várt légáram oly kedvezőtlen irányba nyomta a kidöntött fák egyikét, hogy a fiu nem birt előle menekülni s a fa egyik vastag ága lesujtotta. Az ütés, mely fején érte, oly erős volt, hogy a délceg legény menten eszméletét veszítette. Rögtön bevitték a közeli majorba és orvosért telefonáltak. Dr. Szóbl Lipót uradalmi orvos csakhamar eszméletre térítette a szerencsétlenül járt legényt, akinek hálísten komolyabb baja nem esett s remélhetőleg rövid idő múlva teljesen fölépül.

— Megzavart pásztoróra. Hogy hol történt, kinél történt, kik az eset szereplői: azt nem áruljuk el. Csupán annyit sugunk meg, hogy a rendkívül pikáns háttérű jelenet Szilveszter éjszakáján zajlott le, amikor a tiltott gyönyörökért epedő, szerelemtől égő ifju, miután óvatosan meggyőződött az utca néptelenségéről, bekopogtatott egy nagyon formás, gömbölyű, fiatal özvegy szobájának ablakán. A kopogás diszkrét volt . . . Alázatos, könyörgő . . . A kis szoba lakója pedig, akit valószínűleg édes álmából serkentett föl a hívogató zörej, könyörületes volt. Kibujt a rózsás párnák alól és — beengedte az ifjut. Halkan, titkon, lopva nyílt meg az ajtó, amely mögött édes gyönyörök ezernyi árnyalata rejtőzött . . . És ebben a meghitt, mámoros, boldog pillanatban, csókok cuppanása közben — hirtelen nagy vihar támadt az illatos levegőjü kis szobában. Pusztító, döngő vihar, amely elől ijedten futott el Ámor. És futott az éjszaka lovagja is . . . Pró-zai nyelvek beszélnek, hogy a fiatal özvegy mamája zavarta meg holmi nagy főzőkanállal ezt a búbajos, édes gyönyörrel teli Szilveszteréjszakát . . .

— Egyenruhás szélhámós. Fehér Mihály mindszenti szolgálaton kívüli vasuti váltókezelőhöz e hó 5-én este egyenruhás ember lépett be s előadta, hogy miután Fehért nyugdíjba helyezték, őt nevezte ki utódjává a vasuti üzletvezetőség. A becsületben megöregedett nyugdíjas vasutas örömmel fogadta fiatal bajtársát, aki alighogy elfogyasztották a vacsorát, csöndes borozgatás közben elpanaszolta, hogy alig tette be a lábát Mindszentre, máris meglópták. Kerek ötven koronáját emelték el egy közeli kis kocsmában, ahol csupán egy pohár bort fogyasztott el. Rossz emberek lakhatnak ebben a faluban — mondta mélységes bánattal. Később arra kérte Fehért, hogy segítse ki 4 koronával e pillanatnyi nincsetlenségéből és adjon neki éjjeli szállást is, mert már nem mer máshova menni, anynyira fél a mindszenti néptől. Az öreg bajtárs készséggel megnyitotta erszényét s a házkörül puha fekhely is csak akadt. Másnap azonban furcsa dolgok kerültek napfényre. Az állomási előljáróság ugyanis,

ahova Fehér az utódja megérkezését bejelentette, egyáltalán nem tudott a kinevezésről s az utód kilétét gyanuba fogta egyenruhája is, amely merőben eltérő volt a vasutasok megszokott ruházatától. Hatósági beavatkozás után csakhamar megállapították, hogy a jövevény Pap Mihály sövényházi születésű 35 éves, rovott multu csavargó, aki rablógyilkosságért már hét évet töltött a fegyházban s a szegedi rendőrség a napokban körözőlevelet bocsátott ki ellene. Kiderült az is, hogy az egyenruhát Bilicki János szegedi vámhivatali alkalmazottól lopta. A szegedi rendőrség, melyet nyomban értesítettek a jó fogásról, e hó 7-én eltoloncoltatta Pap Mihályt Mindszentre, ahol olyanrosszak — szerinte — az emberek . . .

— A századik születése napján halt meg. Özvegy Széll Mihályné született Antalí Rozália, aki ezelőtt piaci elárúsító volt Szegeden, tegnapelőtt ünnepelte születésének századik évfordulóját. Éppen száz évvel ezelőtt látta meg a napvilágot és születésének századik évfordulóján szűnt meg élni.

Özv. Széll Mihályné 1810. január 7-én született Szegeden. Korán férjhez ment, házasságából 4 gyermeke született. Ezek legidősebbike 74 éves, a legfiatalabb pedig 42 éves. Az elhunyt matronát gyermekein kívül 16 unokája, 72 dédunokája és 4 ükunokája gyászolja. Érdekes, hogy az elhunyt asszony mindvégig egészséges volt és ha a 42 éves leánya varrt, rendszeren anyja fűzte be a túbe a cernát. Mintegy három héttel ezelőtt özvegy Széllné összeesett az utcán és tegnapelőtt végelgyengülésben meghalt. Temetése ma délután volt felsővároson, nagy részvét mellett.

— Elvértve még találkozunk azzal az ósdi felfogással hogy a gyógyszernek, hogy hatásos legyen, okvetlen nagyon rossz ízűnek kell lennie. Ma más nézet uralkodik már és így például a „Scott-féle Emulsió“ oly csukamájolaj összetételű, mely kellemes ízű, könnyen emészthető és a gyermekeknek, a gyenge embereknek valóságos áldás. A „Scott-féle Emulsió“ minden gyógyszerárban kapható.

— Verekedés a kártya miatt. A napokban egyik mindszenti kocsmában Sz. I. és J. I. fiatal polgárok vígan tarokkoztak. A kártyaasztalhoz telepedett később Gy. I. polgártárs is, aki nem vett ugyan tényleges részt a játékban, de mint ilyenkor szokás, jósolta a szerencse esélyeit. J. I.-nek sehogysem tetszett a kibickedés, akármiyen ártatlan volt is az, s egy kritikus pillanatban rákiáltott Gy. I.-re, hogy „Kibitz fogd be a szád!“ Ebből szóváltás támadt, majd tetlegességre került a sor. J. I. egy bottal úgy fejbeverte Gy. I.-t, hogy rajta 20 napon belül gyógyuló sérülést okozott. Az ügynek a bíróság előtt lesz folytatása.

Angol-kór

tönkre fogja tenni a gyermekének egészségét, ha nem tesz ellene gyorsan valamit.

SCOTT csukamájolaj EMULSIÓ-ja

megszünteti az angolkórt, megerősíti a csontokat és egészséges hussal borítja azokat.

Azonfelül, és ez az, a mit tapasztalt szülők teljes értéke szerint meg tudnak becsülni, — semmi nehézséggel nem jár a kis szenvedőt rábírnia arra, hogy a

SCOTT-féle Emulsió-t

bevegye, mert kellemes, tejeles íze van. A gyermek megemészti, még ha a tejtől undorodik is

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét: a halászt kérjük

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f
figyelembe venni Kapható minden gyógyszerárban.

Apró komédiák.

Melyik asszony ér többet?

Vendégségbe, atyafi-látogatásba jön a koma. Poharazgatás közben aztán szó kerül erről is, arról is, — többek között a feleségekről is.

— No komám, — így kiált fel a vendég, derék asszony a kend felesége!

— Hát bizony derék asszony; — szól a házigazda és szeretettel simogatja meg élete párjának arcát, nem is adnám oda félvilágért. No de hát kendnek sincs oka a panasznak.

— Hát bizony nincs; engem is jó feleséggel áldott meg az ég! Nem adnám oda az egész világért!

Mikor a vendég-atyafiak elmennek, azt mondja duzzogva az asszony:

— A sógor mégis csak jobban szereti a feleségét.

— Hát már miért?

— Ő az övét az egész világért nem adná, kigyelmed meg csak a félvilágért. Ő szereti jobban.

— Szereti a csudát! — kiált fellobbanva a gazda, ő csak nagyobb hazudott, mint én!

A bíró előtt.

Valami kihágás miatt meggyült a baja a cigánynak. A szolgabíró el is marasztalta négy koronára.

— Csókolom a kezeit, nagyságos fébiró uram, de-hogy is tudom, már hogy is tudnám én azt megfizetni.

— Dehogy is nem, öreg, — szól a jókedvű bíró, majd összehegedülőd néhány nap alatt.

Felvillant a szeme a morenak, odakacsint a szolgabíróra, aztán így adja le a szót:

— Majd inkább csak a fébiró urnak hegedülöm le, azután kvíttek lennénk, csókolom a bugyelárisán a csattot.

A jó szemüveg.

Bemegy a szemüveg-kereskedőhöz egy uri ember és megfelelő szemüveget kér.

Előadnak neki huszat is, de egyik sem jó, egyikken se lát tisztán. Végre a kereskedő kiválaszt egyet, gondosan megtörülgeti és a szemére teszi az érdemes urnak.

— No, ez nagyszerű! Ezen pompásan látok, ez jó lesz.

— Igazán hát olyan nagyszerűen lát rajta? — kérdi mosolyogva a kereskedő. — Akkor nincs szüksége szemüvegre, mert hisz ebben nincs is üveg.

A tiszántuli járás főszolgabírájától

2979/1909. szám.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye tiszántuli járásához tartozó **Szegvár** községben ujonnan szervezett **községi második orvosi állásra** pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, akik ezen évi 1400 korona törzsfizetéssel és 5 szobából s megfelelő mellékhelyiségekből álló természetbeni lakással javadalmazott állást elnyerni szándékoznak, hogy az 1908. évi XXXVIII. t. c. 7. §-ában körülírt képesítésüket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **február hó 5-ig** bezárólag nyujtsák be.

Később érkező, vagy kellőleg föl nem szerelt kérvényeket nem veszek figyelembe.

A választás megejtése iránt a pályázati kérvények beérkezése után fogok intézkedni.

Mindszent, 1910. január 7.

Fekete László
szolgabíró.

Sok pénzt megtakaríthat!

ha nálam vásárol.

Köztudomásu, hogy a vasuti szállítás e hó elsejétől kezdődőleg tetemesen megrágult. Ami annyit jelent, hogy ismét drágább lesz minden. Magasabb áron kell megfizetni nemcsak az élelmi szereket és egyéb háztartási cikkeket, de az építkezési anyagot is.

A nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlom, hogy nálam a még rak-táron levő **összes asztalos- és épület faanyagokat**

e hó 20-áig

amíg az új áruk meg nem érkeznek, **nagyon olcsó áron lehet beszerezni.**

Mindenkinek érdeke tehát, de különösen azoknak, akik a tavasszal építeni szándékoznak, hogy **faanyag szükségleteiket már most nálam szerezzék be**, mert e hó 20-ika után az új árukat már jóval drágábban kell megfizetni.

Szives megrendeléseket kérve, vagyok teljes tisztelettel

Csótó Nagy István

ácsmester és fakereskedő

Hódmező-Vásárhelyen.

Fatelepem a Rárósi utcában van, közel a vásártérhez, a gözmalom mellett.

Tiszántuli járás főszolgabírájától.

109/1910. szám.

Pályázati hirdetmény.

A **Szegvár** községben évi 1000 korona törzsfizetéssel szervezett, s lemondás folytán megüresedett **községi pénztári ellenőri állásra** pályázatot nyitok, s felhívom az állást elnyerni szándékozókat, hogy legalább 4 középiskolai osztály elvégzését, s gyakorlati képzettségüket igazoló egyéb okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket **folyó hó 29-ig** bezárólag hozzám nyujtsák be.

Az ellenőr élethossziglan választatik, s hivatalba lépésekor egy évi fizetésével azonos összegű biztosítékot köteles a községi pénztárba szolgáltatni.

A választást a kérvények beérkezése után megállapítandó határidőben fogom megejteni.

Mindszent, 1910. január 7.

Fekete László
szolgabíró.

Kié a 60 millió!

Akinek a szerencse kedvez, az egyszer dűsgazdag ember lesz, vagyis 1910. május hó 20-ig. Legyen kíváncsi mindenki és azonnal küldje be a címét **N. Mónus Eszter** földbirtokos úrnő **szőlőtelepítő vállalatának** Hódmező-Vásárhely (Csongrádmegye). Bővebb felvilágosítással, valamint mindennemű szőlőoltványok, szőlővesszők és gyümölcsfa-csemetékről árjegyzékkel, bárkinek ingyen és bérmentve szolgál.

Hirdetmény.

Mindszenti Takarékpénztár
Részvénytársaság

ezennel tudomására hozza a nagyérdemű közönségnek, hogy 1910. év január hó 1-től kezdődőleg **új heti betét csoportot nyitott 6 évre.**

Heti betét részjegyenként 20 fillér. A heti befizetések öt százalékkal kamatoznak.

Heti részbetétek még jegyezhetők: Büchler Gábor, Hám János, Tábit Lukács, Koncz Lajos, Mihály János, Stern Salamon, Keresztes Ferenc, Grúner Géza, Schwartz Lipót, Keresztes Nagy Sándor, Pánczél Károly, Vedres István, dr Szóbl Lipót, Tormássy Miklós, Lantos Mihály, Zánthó Kálmán, Goldner Ödön, Horváth Antal, Wimmer Károly, Antal András, Pölös József uraknál és a takarékpénztár helyiségében, ahol a közelebbi feltételek is megtudhatók.

Mindszent, 1909. november 28.

Az Igazgatóság.